



RIIGI TEATAJA

Nr. 39.

12. mail 1936.

Nr. 39.

Art. 304. Tuletõrje seadus.

305. Kaitseväge kraamiga varustamise seadluse muutmise ja täiendamise seadlus.

306. Täiendav määrus Pärandi- ja kingimaksu seaduse teostamiseks.

307. Eesti Rahvusliku Jõukomitee valimiste juhatuskiri.

308. Sundmäärus liha järelevaatuse ja liha veo ning müügi kohta Tartus.

304. Tuletõrje seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 4. mail 1936.

I osa.

1. peatükk.

Ülesanded.

§ 1. Tuletõrje ülesanne on kõrvaldada, samuti vältida hädaohte, mis kahjutule läbi ähvardavad või võivad ähvardada üldsuse või üksiku isikulist või varalist julgeolekut.

§ 2. Tuletõrje annab abi politsei nõudel ka teiste loodusjõuliste ja muude suuremate õnnetuste, samuti ka avalikku julgeolekut ja korda ähvardavate hädaohtude puhul, kus läheb tarvis tuletõrje jõude või tööriistu, eriti kodanliku õhukaitse tegevuses.

2. peatükk.

Jaotus.

§ 3. Tuletõrje jaguneb: 1) riiklikuks tuletõrjeks, 2) omavalitsuse tuletõrjeks, 3) eraasutiste ja -ettevõtete tuletõrjeks ja 4) vabatahtlikuks tuletõrjeks.

1. jagu.

§ 4. Riiklik tuletõrje asutatakse tarviduse järgi riigiasutiste ja -ettevõtete juures. Siseministri otsusel, kokkuleppel vastava ministriga, on tuletõrje asutamine kohustuslik.

§ 5. Omavalitsuse tuletõrje asutatakse tarviduse järgi ühe või mitme omavalitsuse piirkonna jaoks.

Omavalitsuse tuletõrje asutamine on linnale, alevile või vallale sunduslik, kui neis ei ole jõudlusvõimelist ja kohalikkudele oludele vastavalt korraldatud ja varustatud vabatahtlikku tuletõrjet.

Linnades, kus on rohkem kui 20.000 elanikku, peab olema valvekorras ja tegevusvalmis tuletõrje lendsalk. Lendsalga kutseliste tuletõrjujate minimaalse arvu määrab Siseminister.

§ 6. Eraasutiste ja -ettevõtete tuletõrje asutatakse tarviduse järgi eraasutiste ja -ettevõtete juures. Tuletõrje asutamine on sunduslik nende eraasutiste ja -ettevõtete juures, kus Siseminister seda nõuab.

2. jagu.

Vabatahtlik tuletõrje.

§ 7. Vabatahtliku tuletõrje moodustavad vabatahtlikud tuletõrjeühingud ja nende liit.

Tuletõrjeühingud tegutsevad põhikirja alusel, mis peab vastama Siseministri poolt kinnitatud normaal-põhikirjale. Põhikirja registreerimiseks peab olema kohaliku prefekti nõusolek.

Ühe omavalitsuse piirkonnas tegutseb üks tuletõrjeühing.

§ 8. Vabatahtlikud tuletõrjeühingud moodustavad Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu.

Tuletõrje Liidu ülesandeks on:

- 1) kahjutulede vastu võitlemise põhimõtete arendamine ja levitamine;
- 2) tuletõrjeühingute huvide kaitsmine ja nende ideeline juhtimine;
- 3) tuletõrjetele tuletõrje tegevusvahendite muresemise abistamine;
- 4) vabatahtliku tuletõrje juhtide väljaõppe teostamine.

Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liit tegutseb Siseministri poolt kinnitatud ja seaduslikus korras registreeritud põhikirja alusel.

3. peatükk.

Juhtimine.

1. jagu.

Tuletõrjeasjanduse üldine juhtimine.

§ 9. Tuletõrjeasjanduse üldine juhtimine riigis kuulub Siseministrile, kes teostab seda politseivalitsuse kaudu. Siseministril on õigus anda määrusi abinõude tarvitusele võtmise kohta kahjutulede vältimiseks ja tuleohu vastu võitlemiseks, ära kuulates Teedeministri arvamise.

§ 10. Tuletõrje tegevuse juhtimise korralduse kooskõlas käesoleva seadusega määrab Vabariigi Valitsus Siseministri ettepanekul.

2. jagu.

Tulekustutus- ja päästetööde juhtimine.

§ 11. Tulekustutus- ja päästetöid juhib kohalik (linna, alevi, valla) tuletõrjejuht või ta asetäitja niikaua, kuni mõni kõrgem tuletõrjejuht võtab üle juhtimise. Kõrgemad tuletõrjejuhid määratakse kindlaks § 10 nimetatud korras.

Kõik kustutus- ja päästetöid teostavad tuletõrjed, samuti ka kõik § 29 loetletud abijõud alluvad eelmises lõikes nimetatud tuletõrjejuhile.

§ 12. Kuni tuletõrje saabumiseni korraldab ja juhib tulekustutus- ja päästetöid politsei või omavalitsuse esindaja, selle järgi kumb neist on ennem kohal.

§ 13. Tulekustutustööde juhtimine metsa või raba põlemisel toimub Metsaseadusega kindlaksmääratud korras.

4. peatükk.

Õigused ja kohused.

1. jagu.

Tuletõrje õigused ja kohused.

§ 14. Vabatahtlikud tuletõrjeühingud ja Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liit loetakse heategevateks organisatsioonideks.

§ 15. Tuletõrje päralt olevad ja tema ülesannete teostamiseks kasutatavad veo- ja liiklemisvahendid, tulekustutusriistad, teadete edasiandmise ja vastuvõtmise vahendid ja tuletõrje varustis loetakse raudvaraks ja nad on vabastatud kõigist riigi ja omavalitsuste heaks võetavatest maksudest.

Vabatahtlikud tuletõrjeühingud võivad oma raudvara pantida ja võõrandada kohaliku prefekti nõusolekul.

Vabatahtlikkude tuletõrjeühingute kinnisvara võib võõrandada, pantida ja kohustustega koormata vastava linna- või maavalitsuse loal.

§ 16. Peale § 15 esimeses lõikes loetletud varade on vabad kõigist riigi ja omavalitsuste heaks võetavatest maksudest:

1) Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidule kuuluvad tuletõrje tarvete laod, kus müüakse tuletõrje-tegevusvahendeid, -riistu ja -varustist ainult liidu liikmeskonna tuletõrjete varustamiseks;

2) tuletõrje tarbeasjade sissevedu, kui selleks on nõusolek Majandusministrilt;

3) vabatahtlikkude tuletõrjeühingute poolt korraldatud peod ja muud mitteamalised lõbustused, millede puhastulu läheb tuletõrjevahendite, riistade hoiuruumide ja tuletõrjevarustise soetamiseks ja korrashoiuks;

4) vabatahtlikkude tuletõrjeühingute ja Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu päralt olevad pritsimajad, pritsikuurid ja maa-alad.

§ 17. Tuletõrjetel, mille koosseisud on kohalikule prefektile teada antud, on õigus kanda vormiriideid ja märke. Riiete ja märkide vormi ning kandmise korra, samuti ka märkide väljaandmise korra määrab Siseminister.

Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidul on õigus välja anda tuletõrje teenetemärke, mille põhikirja kinnitab Riigivanem.

§ 18. Kohaliku omavalitsuse piirkonnas ja tarviduse korral ka väljaspool (§ 19) on tuletõrje ülesannete täitmine kui ka valve teostamine tuleõnnetuste vältimiseks rahvakogumistel, kus see valve ette nähtud, tuletõrjele kohustuslik.

§ 19. Naabruses asuvad tuletõrjed on kohustatud kahjutule asukoha tuletõrjejuhi, ta asetäitja või politsei nõudel üksteist abistama tööjõuga ja riistadega, kuid nii, et tuleohu kõrvaldamine oma piirkonnas on kindlustatud.

§ 20. Kahjutulest päästetud varade kaitsmine on tuletõrjele kohustuslik kuni kahjutule likvideerimiseni. Põlengu kohalt lahkudes antakse päästetud vara üle selle omanikule või tema asetäitjale, nende puudumisel politseile.

2. jagu.

Tuletõrje liikmete õigused ja kohused.

§ 21. Tuletõrje liikmetel ja § 29 põhjal abiksnoitud isikutel, kes on kaotanud töövõime ajutiselt või jäädavalt, osaliselt või täiesti tuletõrje teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel saadud haavade, vigastuste või

haiguste läbi, on õigus saada pensioni, toetusraha ja arstiabi riigi- ja omavalitsuste ametnikkude ja teenijate kohta maksvate seaduste alusel. Pensioni ja toetusraha saamise õigus on ka tuletõrje teenistuskohuste täitmisel kannatada saanud isikute perekonnaliikmetel kannatada saanud isikute surma korral.

Pensioni ja toetusraha arvestamise alused määrab Vabariigi Valitsus Siseministri ettepanekul.

Kui esimeses lõikes tähendatud isikud on pensioniõiguslikud ka oma elukutse järgi, siis makstakse neile see pension, kumb on suurem.

Käesolevas paragrahvis loetletud pensionid ja toetusraha makstakse riigisummadest, kuna arstiabikulud tasub kohalik omavalitsus.

§ 22. Eraasutiste ja -ettevõtete tuletõrjesse kuuluvad isikud peavad olema kinnitatud Tööstusliku töö seaduse alusel (VSK 11 k. II j. IV jaotus, III ja IV peatükk).

Tuletõrje ülesannete täitmisel § 19 põhjal kohaldatakse nende kohta § 21.

§ 23. Tuletõrje teenistuskohuste täitmisel vastutavad tuletõrje liikmed riigiteenijatega ühesugustel alustel.

3. jagu.

Kodanikkude ja asutiste kohused kahjutule korral.

§ 24. Igaüks, kes märkab kahjutuld, mida ta ise ei suuda kustutada, on kohustatud viivitamata sellest teatama lähemale tuletõrjele või politseile.

§ 25. Kahjutule korral igasugu veo- ja liiklemisvahendite pidajad, nende hulgas ka riigi- ja omavalitsusasutised, on kohustatud andma oma veo- ja liiklemisvahendeid kustutus- ja päästetööde teostamiseks.

Raudteed ja laevad on kohustatud kahjutule korral võimaldama tuletõrjele kiiret vedu ühest kohast teise ja andma abi kahjutule juures, mis on nende ligidal. Vedu raudteel ja riigi ning omavalitsuste laevaldel sünnib tasuta (§ 27).

§ 26. Maa-alade, ehitiste ja ehitisosade omanikud ja valdajad on kohustatud tuletõrjele ja politseile kahjutule korral:

1) võimaldama pääsu oma maa-aladele, ehitistesse ja ehitisosadesse ja võimaldama nende kasutamist kustutus- ja päästetööde läbiviimiseks, kusjuures tuleb võimalikult arvestada vara omaniku näpunäiteid, kui viimane on kohal;

2) nõudmise peale andma oma valduses olevad või oma maa-alalt saadavad veetagavarad tarvitada kustutustöödeks;

3) andma kasutada oma valduses olevaid kustutus- ja päästeriistu ning teadete edasiandmise ja vastuvõtmise vahendeid.

§ 27. Paragrahvide 25 ja 26 põhjal tarvitatud või rikutud vahendite eest maksab kohalik omavalitsus tasu tema poolt määratud normide järgi. Tasu ei maksta, kui neid vahendeid tarvitati vahendite omaniku või valdaja vara kaitseks või kui need vahendid kuulusid riigi- või omavalitsusasutistele.

§ 28. Omanikud ja valdajad peavad võimaldama kasvude, aedade, ehitisosade ja ehitiste kõrvaldamist, mis ette võetud tuletõrje juhi või tema asetäitja korraldusel ja kohalviibiva politsei nõusolekul, kustutus- ja päästetöid teostavaile jõududele tegutsemise võimaldamiseks või tule levimise vältimiseks. Sel teel tekkinud kahju loetakse tulekahjuks.

§ 29. Kui tuletõrjejõududest ei jätku suurema hädaohu kõrvaldamiseks, võtavad kustutus- ja päästetöödest osa vastavates seadustes ettenähtud korras kaitsevägi ja kaitseliit. Samuti on suurema kahjutule korral

politsei nõudel kohustatud kustutus- ja päästetöödest osa võtma elanikud 17—60 aasta vanuses.

5. peatükk.

Tulud ja kulud.

1. jagu.

Ülalpidamine.

§ 30. Riikliku tuletõrje ülalpidamise kulud kaetakse riigi või vastavate riiklikkude asutiste ja ettevõtete summadest.

§ 31. Omavalitsuse tuletõrje ülalpidamise kulud kaetakse vastavate omavalitsuste eelarvetest.

§ 32. Eraasutiste ja -ettevõtete tuletõrje peetakse ülal nende asutiste ja ettevõtete ülalpidajate poolt ja kulul.

§ 33. Vabatahtlik tuletõrje peetakse ülal vabatahtlikkude tuletõrjeühingute ja Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu sissetulekutest, mis moodustuvad liikmemaksudest, toetustest, annetustest ja oma ettevõtetest.

Vabatahtliku tuletõrjeühingu likvideerimisel läheb ta vara üle kohalikele omavalitsusele, kes selle määrab kohaliku tuletõrje korraldamiseks.

Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu likvideerimisel lähevad ta varad üle Siseministeeriumi valitsemisele ja kasutatakse Vabariigi Valitsuse poolt määratud otstarbeks.

§ 34. Omavalitsuse tuletõrje ülalpidamiseks, samuti vabatahtliku tuletõrjeühingu toetamiseks ning § 1 ja 2 loetletud ülesannete täitmisega seoses olevate kulude katmiseks, mis käesolevas seaduses ette nähtud, määravad iga aasta linna-, alevi- ja vallaomavalitsused ning ajutised maavalitsused vähemalt 1% oma korraliste kulude eelarvetest.

Eelmises lõikes tähendatud summadest tasuvad omavalitsused kõigepaalt § 21 viimases lõikes ja § 27, 31, 35, 36 ja 39 tähendatud kulud; ülejäänud summa makstakse välja omavalitsuse poolt toetuseks kohalikele vabatahtlikele tuletõrjeühingule hiljemalt eelarveaasta viimase kuu jooksul.

Käesoleva paragrahvi esimeses lõikes tähendatud summa maksavad ajutised maavalitsused Eesti Panga vastavasse osakonda. Laekunud summad antakse üle tuletõrje toetamiseks Siseministeeriumi juures asuvasse tuletõrjekapitali deposiiti (§ 42).

2. jagu.

Tegevuse kulud.

§ 35. Vabatahtliku tuletõrjeühingu tegelikud kulud § 1 ja 2 loetletud ülesannete täitmisel meeskonna, vee ja kustutusabinõude veo ning tarvitatud kütte- ja määrdeainete peale tasub kohalik omavalitsus.

§ 36. Tuletõrjete tegelikud kulud § 19 täitmisel meeskonna, vee ja kustutusabinõude veo ning tarvitatud kütte- ja määrdeainete peale tasub see omavalitsus, kelle piirkonnas abi vajati.

§ 37. Omavalitsuse poolt tasutud kulud, mis tekkinud käesoleva seaduse alusel riigivarade kaitsmisel, tasuvad ministeeriumid omavalitsustele aasta jooksul.

§ 38. Tuletõrjevalve (§ 18) kasutamise eest rahvakogumistel maksab valve kasutaja tasu valvet teostanud tuletõrjeorganisatsioonile. Tasu normid määrab Vabariigi Valitsus. Tasu võlg nõutakse sisse administratiivkorras kohaliku prefekti korraldusel.

§ 39. Kui pärast tulekustutust määratakse põlengu kohale valve, siis tasub valve tunnitasu kohalik omavalitsus juhul, kui valve jäeti tule-
tõrjejuhi või ta asetäitja korraldusel või politsei nõudel, ja omanik või valdaja
— kui valve määrati tema soovil. Viimasel juhul tasuvõlg nõutakse sisse admi-
nistratiivkorras kohaliku prefekti korraldusel.

Tasu normid määrab Vabariigi Valitsus.

3. jagu.

Tuletõrje kapital.

§ 40. Tuletõrje toetamiseks võetakse kinnis- ja vallasvarade kindlus-
tuslepinguult tule, plahvatuse ja pikse vastu kindlustamisel maksu 30% suu-
ruses kindlustuslepinguult võetava tempelmaksu summast arvates.

§ 41. Tuletõrje toetamise maksu õiendavad kindlustusseltsid ja -ühin-
gud, makstes selle ühel ajal tempelmaksuga Eesti Panga vastavasse osakonda.

§ 42. Laekunud summad antakse üle tuletõrje toetamiseks Sisemi-
nisteeriumi juures asuvasse tuletõrjekapitali deposiiti.

§ 43. Tuletõrjekapitalist määratakse toetusi kas rahas või komitee
(§ 44) poolt muretsatud tuletõrje-abinõude näol:

1) vabatahtliku tuletõrje organisatsioonidele, kelle tegutsemisvõime
tõstmine vajalik, kuid kelle oma aineiline seisukord ei võimalda seda;

2) omavalitsustele juhtudel, kui nende tuletõrjeüksuste arendamine
osutub kasulikumaks kui kohaliku vabatahtliku tuletõrje toetamine.

§ 44. Kapitali valitseb ja toetusi määrab Siseministri kinnitusel tule-
tõrjekapitali komitee, mis koosneb kahest Siseministeeriumi, ühest Majan-
dusministeeriumi ja ühest Teedeministeeriumi esindajast vastava ministri
määramisel, ühest Linnadeliidu ja ühest Maaomavalitsuste Liidu esindajast
nende liitude määramisel, ühest Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu esindajast
selle liidu juhatuse määramisel ja ühest Kindlustusseltside Ühingu esinda-
jast sama ühingu juhatuse määramisel. Peale selle võib komitee kutsuda
koosolekuile asjatundjaid, kellele antakse sõnaõigus.

Komitee liikmed ei saa päevaraha ega eri tasu oma ülesannete täitmise
eest.

§ 45. Tuletõrje toetamise maksu õiendamise järele valvavad maksuins-
pektorid, kelle korraldusel tasumata maks nõutakse sisse administratiivkorras.

§ 46. Vabariigi Valitsus määrab kapitali valitsemise ja toetuste mää-
ramise lähema korra.

6. peatükk.

Järelevalve.

§ 47. Tuletõrje tegutsemise järelevalve kuulub Siseministrile, kellel
on õigus:

1) lasta revideerida tuletõrje organisatsioonide tegevust, kontrollida
nende üksuste tegevusvalmisolekut, nõuda aruandeid, anda määrusi järele-
valve teostamiseks ja võtta osa kas isiklikult või alluvate ametiisikute kaudu
tuletõrje organisatsioonide ja nende organite koosolekuteist;

2) tühistada tuletõrje organisatsioonide ja nende organite mitteseadus-
päraseid, samuti ka tuletõrje tegevusele kahjulikke otsuseid;

3) kõrvaldada tuletõrje organisatsioonide liikmeid ametikohtadelt tule-
tõrjes, kui nad ei täida neile pandud kohuseid või täidavad neid puudulikult,
või kahjustavad oma tegevusega tuletõrje huvisid, ja asendada neid kuni
seatud korras uute liikmete ametisse astumiseni;

4) lõpetada või panna seisma tuletõrje organisatsioonide tegevus, kui see ei vasta käesoleva seaduse ja tema põhjal antud määruste nõudeile, samuti kui need organisatsioonid ei täida oma ülesandeid või täidavad neid puudulikult.

§ 48. Kohalikul omavalitsusel on õigus revideerida kohaliku vabatahtliku tuletõrjeühingu arvepidamist ja võtta osa ühe esindajaga ühingu juhatause ja peakoosolekutest.

7. peatükk.

Lõpp- ja elluviimiseeskirjad.

§ 49. Siseministril on õigus anda määrusi ja juhtnõure käesoleva seaduse teostamiseks, eriti § 7 viimase lõike elluviimiseks.

§ 50. Organisatsioonid, mille nimetuseks on tuletõrje, tuletõrjujad või neist tuletatud nimi või nimetus, olgugi seoses mõne muu väljendusega, ja kes käesoleva seaduse või tema alusel antud määruste nõudeile ei vasta ega end neile vastavalt kuni 31. detsembrini 1936 ümber ei korralda, lõpetavad tegevuse nende põhikirjas ettenähtud korras.

Vabatahtlikkude tuletõrjeühingute ja nende liidu registreerimise asjus võetavate maksude (Ühingute, seltside ja nende liitude registreerimise seaduse § 19 — RT 37 — 1926) kulud kannab Siseministeerium. Registreerimisavalduse esitajate allkirjad tõestab kohalik politsei.

II osa.

Metsaseaduse (RT 54 — 1934) § 70 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 70. Metsatulikahju kustutajale, nende hulgas ka tuletõrje liikmeile, makstakse tasu Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud tasunormide järgi.

III osa.

Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensioniseadust (RT 123/124 — 1924) täiendatakse § 22¹, mis pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 22¹. Riikliku ja omavalitsuse tuletõrjete kutselistele tuletõrjujatele arvatakse teenistusaja arvutamisel iga neli päeva viieks päevaks.

IV osa.

Tsiviilkohtupidamise seaduse § 973 täiendatakse p. 12, mis pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 973 p. 12. Tuletõrje päralt olevaid ja tema ülesannete teostamiseks kasutatavaid veo- ja liiklemisvahendeid, tulekustutusriistu, nagu veevaate, pritse, voolikuid ning nende juurde kuuluvaid osi ja lisavarustist, samuti ka teadete edasiandmise ja vastuvõtmise vahendeid ja tuletõrje varustist.

V osa.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega. Seaduse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse:

- 1) Tuletõrjeseadus (RT 72/73 — 1924);
- 2) Tuletõrjeseaduse muutmise seadused (RT 107/108 — 1925, RT 85 — 1926, RT 30 — 1929 ja RT 24 — 1935);

3) Vabatahtliku tuletõrje ühingute tuletõrje komandode liigete pensioni ja toetusraha seadus (RT 197/198 — 1925);

4) Tuletõrje toetamise maksuseadus (RT 91 — 1932).

Tallinnas, 4. mail 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Eenpalu

Siseminister.

305. Kaitseväe kraamiga varustamise seadluse muutmise ja täiendamise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 8. mail 1936.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 4 (RT 18 — 1934).

I.

Kaitseväe kraamiga varustamise seadluse (RT 44 — 1931) § 70 p. 3 muudetakse ja pannakse maksma ühes paragrahvi sissejuhatava osaga järgmises redaktsioonis:

§ 70. Õppuste otstarbel tegelikku kaitseväeteenistusse kutsutud tagavaraväe ohvitseride varustatakse järgmiselt:

p. 3. Ohvitserid, kes ei kuulu eelmiste (1. ja 2.) punktide alla, varustatakse väeosa poolt õppuste ajaks tabelis nr. 7 näidatud määral ohvitseri või uute ajateenija kraamvarustise asjadega, mis võetakse varustusvalitsuse ülema korraldusel kas väeosa või üldise kraamvarustise tagavaradest. Nimeetatud varustise annavad ohvitserid õppuste lõpul tagasi. Nende ohvitseride varustamise kohta pesu ja jalatsitega on maksvad paragrahvid 73 ja 74.

II.

Sama seadlust täiendatakse paragrahvidega 69¹, 69² ja 69³ järgmises redaktsioonis:

§ 69¹. Käesoleva seadluse alusel isikliku kraamvarustisega varustatakse ka:

1) Kaitseministeeriumis ja kaitseväes ohvitseride ametikohtadel teenivaid kõrgema eriharidusega meesriigiteenijaid, kui nendel ametikohtadel on nõutav vastav kõrgem eriharidus;

2) merejõudude üksustes ja asutistes insener-mehaanikute ja mehaanikute (ohvitseride) ametikohtadel teenivaid kaubalaevastiku mehaaniku kutsega meesriigiteenijaid;

3) Kaitseministeeriumi ja kaitseväe koosseisudes ettenähtud käskjalgade ametikohtadel teenivaid meesriigiteenijaid.

Käesolevas paragrahvis loetletud isikute kraamvarustise asjad ja normid määratakse kindlaks Riigivanema poolt kinnitatavate tabelitega: p. 1 tähendatud isikute kohta tabeliga nr. 9, p. 2 tähendatud isikute kohta tabeliga nr. 10 ja p. 3 tähendatud isikute kohta tabeliga nr. 11.

§ 69². Eelmises (69¹) paragrahvis loetletud isikute suhtes kuuluvad mõtte kohaselt kohaldamisele vastavalt ohvitseride või üleajateenijate kohta käesolevas seadluses ettenähtud eeskirjad.

§ 69³. Kaitseministeeriumi ja kaitseväe metsateenijaid-meesriigiteenijaid varustatakse riigimetsateenijatele ettenähtud vormiriietega ühistel alustel teiste ametkondade riigimetsateenijatega.

III.

Käesolevat seadlust kohaldatakse arvates 1. aprillist 1936.

Tallinnas, 8. mail 1936.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill
kindral-major
Kaitseminister.

306. Majandusministri täiendav määrus Pärandi- ja kingimaksu seaduse teostamiseks.

Alus: Pärandi- ja kingimaksu seaduse (RT 103 — 1935) § 38 ja 39 ning Maksustamiskorralduse seaduse (RT 1 — 1932) § 44 ja 46.

I.

Pärandi- ja kingimaksu seaduse teostamise määruse (RT 1 — 1936 art. 4) § 15 täiendatakse teise lõikega järgmises redaktsioonis:

Kui maksustamisel mõnele pärijale üleminev osa tunnustatakse maksuvabaks, siis selles osas käesoleva määruse § 1, 3—5 ja 11—13 eeskirjade rikkumise eest trahvi ei määrata.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

2. mail 1936. Nr. 29-K³⁶.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

307. Eesti Rahvusliku Jõukomitee valimiste juhatuskiri.

Alus: Eesti Rahvusliku Jõukomitee seaduse § 11 (RT 4 — 1936).

§ 1. Eesti Rahvusliku Jõukomitee valitavate liikmete valimine toimub Eesti Rahvusliku Jõukomitee järelevalvele alluvate ohtlikkude seadiste tegelelike valdajate üldkoosolekul Tallinnas.

§ 2. Kutsed üldkoosolekule saadetakse komitee juhatuse poolt vähemalt 10 päeva enne koosolekut ühes koosoleku päevakorraga ning teatega koosoleku kohast ja ajast.

Koosolek on otsusevõimeline kokkutulnud isikute arvule vaatamata.

§ 3. Koosolekust võivad osa võtta kõik Eesti Rahvusliku Jõukomitee järelevalvele alluvate ohtlikkude seadiste tegelikud valdajad, kes kantud valijate nimekirja (Eesti Rahvusliku Jõukomitee seaduse § 10, RT 4 — 1936).

Isikud, kes ilmunud teiste volitusel (Eesti Rahvusliku Jõukomitee seaduse § 6, RT 4 — 1936), peavad esitama volikirja käesolevale juhatuskirjale juurdelisatud vormis. Iga volikiri õigustab volinikku osa võtma valimistest selles liigis, mis volikirjas nimetatud.

Isikud, kes ilmunud teiste hooldajatena või eestkostjatena (sama seaduse § 6), peavad esitama vaestelastekohtute vastavad tõendused.

§ 4. Eesti Rahvusliku Jõukomitee seaduse § 9 kohaselt jagatakse valijad 6 liiki. Liigid on järgmised:

- I. Tööstuslike aaurijõuseadiste valdajad.
- II. Põllumajanduslike aaurijõuseadiste valdajad.
- III. Tööstuslike elektrijõuseadiste valdajad.
- IV. Tööstuslike ja põllumajanduslike sisemise põlemisega masinate valdajad.
- V. Tööstuslike veejõuseadiste valdajad.
- VI. Eelmistes punktides loendamata järelevalvele alluvate seadiste valdajad.

§ 5. Koosolekule ilmunud isikud registreeritakse tõenduste ja volituste kontrollimisel komitee ametnike poolt enne koosolekule pääsu igas valimisliigis eraldi.

Ühes registreerimisega varustatakse iga valija vastava liigi nimelise tunnistusega ja valimissedelitega.

Volikirja peale registreerimist tagasi ei anta.

§ 6. Nimelisele tunnistusele märgitakse valimisõigusliku isiku nimi ja aadress, valimisliigi number ja järjekorranumber, mille all valija seisab valijate nimekirjas.

Nende isikute tunnistustele, kes ilmunud teiste volitusel või esindusel (§ 3), märgitakse ka ohtliku seadise valdaja nimi, kes voliniku või esindaja läbi esitatud.

§ 7. Koosoleku avab komitee esimees või tema asetäitja, tehes ettepaneku valida koosoleku juhataja, kolm valimisõiguslikku isikut koosoleku protokollile allakirjutamiseks ja häälte lugejateks iga liigi kohta kolm isikut.

Koosoleku protokoll koostab komitee ametnik. Protokollile kirjutavad alla komitee esimees või tema asetäitja, koosoleku juhataja ja selleks volitatud kolm isikut.

§ 8. Komitee järelevalvele alluvate ohtlikkude seadiste valimisõiguslike valdajate nimekirja liikide järgi koostab komitee juhatus, võttes valijate nimekirja ainult niisuguste seadiste valimisõiguslikud valdajad, missugused on olnud tegevuses pidevalt või vaheaegadega ühe aasta kestel arvates nimekirja koostamise aasta 1. aprillist. Nimestik koostatakse tähestikulises järjekorras, kuhu kantakse füüsilise isiku perekonnanimi ja aadress, samuti ka juriidilise isiku nimi ja juhatuse aadress.

§ 9. Eelmise paragrahvi kohaselt koostatud valijate nimekiri avaldatakse Riigi Teataja Lisas või pannakse välja üldiseks vaatamiseks linna-, alevi- ja vallavalitsuste ruumes vähemalt 30 päeva enne valimist. Nimekirjade väljapanekust või avaldamisest, samuti sellest, kus avaldatud valimiste juhatuskiri, kuulutatakse Riigi Teataja Lisas ja riigi- ning omavalitsusasutuste ja ettevõtete kuulutuste avaldamiseks määratud ajalehtedes.

§ 10. Iga valimisõiguslik isik võib 10 päeva jooksul, arvates nimekirja väljapanemiseks määratud päevast, esitada komitee juhatusele kaebusi nimekirjas leiduvate eksimuste ja puuduste kohta. Komitee juhatus on kohustatud kolme päeva jooksul, arvates kaebuse kättesaamise päevast, neid läbi vaatama ja rahuldama, kui need põhjendatud, vastasel korral aga ühes seletustega esitama Majandusministrile, kes asja otsustab 5 päeva jooksul.

Tarvilikud parandused kantakse komitee juhatuse korraldusel nimekirja.

§ 11. Käesolevas peatükis ettenähtud korras valijate nimekirjades tehtud parandused pannakse välja või avaldatakse Riigi Teataja Lisas vähemalt 5 päeva enne valimisi.

§ 12. Kuni § 11 ettenähtud korras tehtud paranduste väljapanemiseni või avaldamiseni võib komitee juhatus täiendavate andmete põhjal omal algatusel nimekirjas ette võtta parandusi, teatades sellest asjaosalistele.

§ 13. Kaebuste suhtes, mis saadetud postiga, arvatakse esitamiskuupäevaks lähtekoha postitempli kuupäev. Kaebuste sissetuleku kuupäevaks arvatakse kuupäev, mil kaebus on komitees ära antud või komiteesse jõudnud, mille kohta komitee juhatus teeb kaebusele märkuse.

§ 14. Kandidaadiks võib üles seada isikuid, kes käesoleva juhatuskirja § 3 kohaselt õigustatud osa võtma koosolekust. Kandidaadilt peab olema suuline või kirjalik nõusolek.

Isikud, kes esinevad teiste volinikena või teiste esindajatena (§ 3) ja soovivad kandideerida, peavad saatma komitee juhatusele, sel korral kui nad koosolekule ei ilmu, volikirja või tõenduse volinikuks või esindajaks olemise kohta.

§ 15. Kandidaatide nimekiri iga liigi kohta ei või sisaldada rohkem kui kuus nime. Nimetatakse kandidaate rohkem kui kuus, võetakse nimekirja need, kellel lahtisel hääletusel koosolijate seast kõige rohkem soovitajaid.

§ 16. Iga liigi kandidaatide soovitajaiks võivad olla ainult selle liigi valimisõiguslikud isikud. Hääletamine teostatakse vastava liigi nimelise tunnistuse ülestõstmisega.

§ 17. Üht ja sama isikut ei või seada kandidaadiks rohkem kui ühes liigis. On üks ja sama isik seatud üles kandidaadiks rohkem kui ühes valijate liigis, siis loetakse ta kandidaadiks esimesena nimetatud liigis, kui ta ise liiki ei vali, milles kandideerida.

§ 18. Igal isikul on selles valijate liigis, kus ta hääletab, ainult üks hääl.

§ 19. Valimissedelid ja nimelised tunnistused peavad olema igas liigis eri värvi, kuid välise kuju poolest ühesugused. Komitee juhatus määrab sedelite ja tunnistuste kuju ja laseb need ka valmistada.

Eraviisil valmistatud sedeleid ei või tarvitada valimistel.

§ 20. Komitee juhatus on kohustatud valvama selle järele, et valimiste saladust valimisel täielikult hoitaks.

§ 21. Valimise teostamiseks valija kirjutab vastava liigi valimissedele nende kandidaatide nimed, keda ta soovib näha volituna. Sedelele võib kirjutada kuni kolm nime. On valimissedelele kirjutatud rohkem kui kolm nime, loetakse maksvaks esimesed kolm nime.

§ 22. Peale valimissedeli kokku murdmist annab valija selle ühes nimelise tunnistusega vastavale ametnikule. Valimissedel lastakse valija nähes selleks määratud kasti ja nimeline tunnistus varustatakse märkusega valimise teostamise kohta. Tunnistused kogutakse kokku ja neid valijatele tagasi ei anta.

§ 23. Kui hääletamine on lõpetatud, võetakse antud valimissedelid kastist välja ja selleks valitud isikud asuvad häälte lugemisele.

§ 24. Valimissedel loetakse maksvusetuks:

1) kui valimisteks pole kasutatud komitee poolt määratud valimissedelit;

2) kui valimissedelil on tehtud mõnesugused märkused või kirjutatud teised nimed peale ülesseatud kandidaatide nimede;

3) kui sedelil leidub mõni otsene tunnusmärk, mille järgi võib otsustada, kes on valija;

4) kui sedel on rikutud ja ei anna selgust, missuguste kandidaatide poolt on hääletatud.

§ 25. Igast valimisliigist üks kõige rohkem hääli saanud kandidaat tunnistatakse komitee liikmeks. Järgmised kaks kõige rohkem hääli saanud kandidaati igast valimisliigist loetakse selle liigi liikme kandidaatideks.

Hääletamise tulemused antakse koosolekule teada peale häälte lugemist.

§ 26. On ühes ja samas liigis kaks või rohkem kandidaati saanud ühesuguse arvu hääli, loetakse valituks aastate poolest vanem kandidaat.

§ 27. Komitee juhatuse tegevuse ja koosoleku otsuste peale võivad koosolijad tõsta kaebust Majandusministrile kolme päeva jooksul koosoleku päevast arvates. Kirjalik kaebus esitatakse komitee juhatuse kaudu.

§ 28. Pärast kaebuse tähtaja möödumist saadab komitee juhatus koosoleku protokollis ühes kaebustega, kui need esitatud, omapoolsete seletustega Majandusministrile valimiste kinnitamiseks. Pärast Majandusministri poolt asja otsustamist saadetakse valimismaterjal tagasi komitee juhatusse.

§ 29. Valimiste mittekinnitamise korral määrab Majandusminister uued valimised neis valimisliikides, kus valimistel toimunud seaduste rikkumised põhjustasid valimiste mittekinnitamise. Valimised võetakse ette uuel koosolekul hiljemalt kuuekümnepäeva jooksul valimiste mittekinnitamise otsuse tegemise päevast arvates.

§ 30. Pärast valimiste kinnitamist koostab komitee juhatus komitee liikmeks ja nende kandidaatideks valitud isikute nimekirja ja avaldab selle Riigi Teataja Lisas.

§ 31. Komitee uute valitud liikmete nimekirja avaldamisega Riigi Teataja Lisas loetakse nende volitused tekkinuks ja eelmiste valitud liikmete volitused lõppenuks.

§ 32. Komitee valitavate liikmete esimesi valimisi valmistab ette ja teostab Majandusministeeriumi tööstusosakond, kes sel puhul täidab kõiki ülesandeid, mis käesoleva juhatuskirja alusel kuuluvad komitee juhatuse ülesannetesse.

§ 33. Käesolev juhatuskiri hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 7. mail 1936.

Majandusministri k.t. N. Talts.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

Lisa Eesti Rahvusliku Jõukomitee valimiste
juhatuskirja § 3 juurde.

Valimise erivolitus.

Käesolevaga volitab Eesti Rah-
(volitaja nimi või nimetus)
vusliku Jõukomitee seaduse § 6 alusel
(nimi ja perekonnanimi)
omal nimel teostama valimist komitee liigi koosseisu valimistel
19..... aastal.
„.....“ 1936.

.....
(allkirjad)

Märkus. Eesti Rahvusliku Jõukomitee seaduse § 6 kohaselt võib
mitme valdaja volinikuks olla ainult kaasvaldaja. Juriidilise isiku voli-
nikuks saab olla ainult juhatuse või muu seadusliku esinduse liige.

Tartu linnavolikogult 27. jaanuaril 1936 vastu võetud ja Sise-
ministrialt 10. märtsil 1936 kinnitatud

308. Sundmäärus liha järelevaatuse ja liha veo ning müügi kohta Tartus.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 18 ja Tapamajade ja liha järelevaatuse sea-
duse § 31.

I. Liha järelevaatatus.

§ 1. Veiseid, sigu, lambaid, kitsi, vasikaid ja hobuseid on lubatud
linna piires tappa ainult linnatapamajas.

§ 2. Linna piiresse toodud liha järelevaatatus toimub linnatapamaja
juures äripäeviti linnavalitsuselt määratud kellaaegadel.

§ 3. Tartu linna administratiiv-piires võib müüa, ümber töötada,
lihasaaduste valmistamiseks tarvitada või hoida ainult niisugust värsket,
soolatud ja suitsetatud liha, mis on tembeldatud Tartu linnatapamajas.

Kohalikus eksporttapamajas tapetud liha liikvelelaskmine toimub vas-
tavate seaduste ja määruste nõuete kohaselt.

§ 4. Kõik linna toodud liha, tembeldamata või tembeldatud, peab
otsekohe viidama linnatapamajja järelevaatuseks. See nõue on maksev ka
väljaspool Tartu linna asuvates tapamajades tapetud ja tembeldatud loomade
liha kohta juhul, kui neil tapamajadel puuduvad kuiva õhuga jahutusruumid
temperatuuriga mitte üle $+4^{\circ}\text{C}$ ja kui liha on veetud raudteel või müül vii-
sil ilma nimetatud jahutussisseadeta. Teistkordsele järelevaatusele toodud
liha märgitakse ruudukujulise templiga, mille külgede pikkus on 35 mm ja
mis kannab pealkirja „Tartu L. t. II j.“.

§ 5. Tembeldatud liha, mis ei ole 4 tunni jooksul järelevaatuse-ruu-
mist ära viidud, antakse omaniku arvel politsei korraldusse.

§ 6. Magusid ja sooli on lubatud linna tuua ainult pestuna ja koos tapetud loomaga, kellelt nad saadud, lõplik soolte puhastamine toimub ainult linnatapamajas.

§ 7. Juuni-, juuli- ja augustikuul on tapetud veiste liha sissevedu linna keelatud, välja arvatud hädapärast tapetud veiste liha, kui hädatapmist tõestatakse vastavas Põllutööministri määruses ettenähtud tunnistustega.

§ 8. Värske liha nime all müüdiv liha ei tohi sisaldada mingeid kõrvalaineid; keelatud on lihasse hõõruda või süstida soola või teisi aineid, samuti pesta lahustega või veega.

Soola- ja suitsuliha valmistamiseks tohib tarvitada ainult keedusoola, salpeetrit, suhkrut, harilikke toiduainetes lubatud vürtse ja harilikku suitsetamisviisi puuküttega. Keelatud on kõiksuguste teiste ainete, samuti ka müügil olevate „preservsoolade“ tarvitamine liha ja lihasaaduste konservimiseks, või riknemise varjamiseks.

§ 9. Hakitud või lihamasina jaoks väikesteks tükkideks valmislõigatud liha hoidmine kauplustes ja müügikohtades on keelatud. Kauplustes ja müügikohtades võivad olla masinad müüdud liha peenendamiseks.

§ 10. Linna piirides leitud tembeldamata liha saadetakse omaniku kulul tapamajja järelevaatusele. Tembeldatud, kuid riknenud või kahtlane liha saadetakse linna loomaarsti korraldusse.

II. Liha vedu.

§ 11. Linnas on lubatud liha vedada ainult käesolevas sundmääruses ettenähtud veoriistades ja kanda puhtates inglistinaga tinutatud või emailitud plekiga kaetud või ka emailvärviga värvitud puust moldides. Kui veoriistal puudub kindel kaas, peab liha olema kaetud valge riidega, millele on vihmasel ajal puhas veekindel puldan üle laotatud. Samuti peab moldides kantav liha olema kaetud puhta valge paberiga või riidega.

§ 12. Lihaveoriistad peavad olema registreeritud linna tervishoiu politseis ja kandma registreerimismärki nähtaval kohal.

§ 13. Lihaveoriistad peavad olema puhtad ja nii ruumikad, et neisse mahutatud ained ei ulatuks üle ääre.

Keelatud on lihaveoriistu tarvitada muuks otstarbeks. Puhastamata loomajalgu ning -päid ja loomanahku võib vedada samas lihaveoriistas ainult täiesti eraldatud osas.

§ 14. Veoriistad peavad olema seestpoolt inglistinaga tinutatud plekiga üle löödud pleki äärde ja naelte peade kinnijootmisega ning väljastpoolt heleda õlivärviga värvitud. Samasuguseid kaste või tünne peab tarvitama ka rasva, soolte ja sisikondade veoks. Verd võib vedada ainult kinnistes pleknõudes. Sõidukitel peab olema juhi jaoks eriline istekoht.

§ 15. Raudteedel või laevadega toodud ja puhtasse riidesse ömmeldud liha on lubatud vedada harilikkudel ja puhtatel veoriistadel puldaniga kaetult.

§ 16. Lihavedajad peavad olema alati puhtais riideis ja kandma puhast, valget rindakatvat ja vähemalt põlvedeni ulatuvat põlle ja nahkmansette. Sõidukeid, lihakaste, anumaid, linasid ja puldaneid peab alati korralikus puhtuses hoitama.

§ 17. Maanteedel linna veetav liha peab olema puhtatel sõidukitel, mässitud puhtasse valgesse riidesse.

III. Lihakauplused.

§ 18. Lihaga kauplemine on lubatud ainult ruumides, mis on linnavalitsuse tervishoiuosakonna poolt järele vaadatud ja käesoleva sundmääruse nõuetele vastavaks ning tervishoiuliselt kõlvuliseks tunnistatud.

§ 19. Hobuseliha kauplemiseks on tarvilik linnavalitsuse eriluba. Kaupluses peab olema nähtaval kohal silt pealkirjaga „Hobuseliha müük“. Teiste loomade liha müük neis kauplustes on keelatud.

§ 20. Lihakaupluseruum ei tohi olla eluruumidega sisemises ühenduses. Lihakaupluseruumi põrandapind peab olema vähemalt 12 ruutmeetrit, kõrgus vähemalt 2,80 m ja valgustuspinna suhe põrandapinnale vähemalt 1:10. Kui enne käesoleva sundmääruse maksmahakkamist ehitatud lihakaupluseruumi kõrgus on alla 2,80 m, siis säärase lihakaupluse ruumi ümberehitamiseks võib linnavalitsus anda pikendustähtaega.

§ 21. Kaupluse põrand peab olema kivist, asfaldist, tsemendist või muust veekindlast materjalist, pragudeta ja vee ärajuhtimiseks varustatud restiga. Kus on linna reoveekanaliseerimine, peab rest olema ühenduses linna kanalisatsiooniga, aga kus kanalisatsiooni ei ole, siis vastava reoveeauguga. Restil peab olema vastav seade halva lõhna ärahoidmiseks. Seinad peavad olema pragudeta ja veekindlast materjalist. Puust või krohvitud seinad peavad kahe meetri kõrguseni õli- või emailvärviga kaetud olema, lagi pragudeta, valge värviga värvitud või krohvitud ja lubjatud.

Erijuhtudel võib linnavalitsuse tervishoiuosakond reoveerestide sisseseadmiseks pikendustähtaega anda pärast käesoleva sundmääruse maksmahakkamist.

§ 22. Kauplus peab varustatud olema korraliku õhupuuhastuse-seadmega, mis võimaldab õhupuuhastust ka kaupluse kinnioleku ajal.

§ 23. Asub kauplus majas, kus veevärk puudub, peab kaupluses olema pesunõu, mis võimaldab pesemist jooksva veega.

§ 24. Liha hoiuks peab olema kaupluse juures jahe ja puhas õhupuuhastusseadmega varustatud jää- või masinate abil jahutatav kelder. Keldri põrand olgu veekindlast materjalist, seinad ja lagi pragudeta ja lubjatud. Keldris tohib peale liha hoida ainult sääraseid toiduaineid, mis ei mõjusta liha lõhna ja maitset. Kartuleid, muud värsket või soolatud aedvilja, tünne ja kõiksuguseid teisi asju on keelatud selles keldris hoida. Lihakauplused, millel puudub jääkelder, võivad kaubelda värsket liha 1. septembrist kuni 1. maini.

§ 25. Letid peavad olema pragudeta, kaetud poleeritud kiviga, valge kahvelkiviga, plekiga või muude ainetega, mis omaduselt vastavad eelloendatud ainetele; lubatud on ka puuletid, mis on värvitud tinavalget mitte sisaldava heleda õli- või emailvärviga. Konksud liha jaoks peavad olema tinutatud metallist.

Liha jätiste jaoks olgu veekindel nõu.

§ 26. Liharaiumise paku külgede pind peab olema alati puhas, sile ja lõhedeta, raiumispind ei tohi olla lohkudega.

§ 27. Pealisriiete ja teiste lihamüümise mitteseotud asjade hoiuks peavad olema sellekohased kapid.

§ 28. Koeri, kasse, hiiri, rotte, samuti ka kärbsed ja teisi putukaid ei tohi kaupluses ja lihahoiuruumides leiduda.

§ 29. Lihaks on arvatud käesoleva sundmääruse järgi kõik inimtoiduks määratud värsked ja soolatud tapaloomade osad. Lihakauplustes on lubatud müüa ka liha ümbertöötamisest saadud toiduaineid, samuti juurvilja, võid, mune ja kinnistes karpides konserve. Liha ümbertöötamisest saadud toiduained, samuti juurvili, või, munad ja konservid peavad olema asetatud eraldi värskest lihast.

§ 30. Kõik isikud, kes otseselt tegutsevad liha turustamisega ja liha-saaduste valmistamisel, peavad laskma ennast järele vaadata arsti poolt Liha ja lihasaaduste valmistamise ja turustamise määruses (RT 91 — 1935) ette-nähtud korras.

§ 31. Käesoleva sundmääruse jõusseastumisega tühistatakse sund-määrused, mis on antud: a) Liivimaa kubernerilt loomadega kauplemise, loomade tapmise ja liha järelevaatuse kohta ühes täienduste ja muudatustega, mis on avaldatud Liivimaa Kubermangu Teatajas 73, 74 ja 75 — 1909 ja 67, 68 ja 69 — 1912; b) Liivimaa kubernerilt liha sisseveo, sisseveetud liha järelevaatuse ja lihaga ning lihasaadustega kauplemise kohta Tartus ja mis on avaldatud Liivimaa Kubermangu Teatajas 73, 74 ja 75 — 1909 ning muu-datud ja täiendused, mis on avaldatud samas Kubermangu Teatajas 67, 68 ja 69 — 1912 ja c) Tartu linnavolikogult 24. septembrist 1928 Liha ja liha-saaduste veo kohta Tartu linnas ja mis on avaldatud Riigi Teatajas 87 — 1928 art. 528 all.

§ 32. Süüdlased käesoleva sundmääruse rikkumises langevad karis-tuse alla vastavate seaduste põhjal.

§ 33. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avalda-mist Riigi Teatajas.

Tartus, 13. veebruaril 1936. Nr. 633.

Linnapea A. Tõnisson.

Sekretär A. Mägi.